

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: Psp-90/2021-59

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski sud u Zadru, po sucu toga suda Sonji Miljak, u pravnoj stvari tužiteljice Sandi Opačak iz Zagreba, Ferenščica I. 39, OIB: 58014240064, zastupana po punomoćniku Marku Reš, odvjetniku u OD Smolek & Škrinjar d.o.o. Zagreb, Jurja Žerjavića 19, protiv tuženika pod 1) Marije Ninčević iz Zadra, Put Vukića 5, OIB:63235856777, pod 2) Branimira Ninčevića iz Zadra, Put Vukića 5, OIB: 25824401181, tuženik pod 2) zastupan po punomoćniku Karlu Guzobadu, odvjetniku u OD Gluić Ninčević d.o.o. Zadar, Špire Brusine 16 i pod 3) Tatijane Ninčević iz Zadra, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB:70732803900, tuženice pod 1) i pod 3) zastupane po punomoćnici Klaudii Šopić, odvjetnici u Zadru, M. Klaića 4, radi smetanja posjeda, nakon održane glavne rasprave 11. ožujka 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno i s punomoćnikom, punomoćnice tuženika pod 1) i 3) i tuženika pod 2) osobno i s punomoćnikom, te objave 9. travnja 2026.,

riješio je

I. Odbacuje se tužba tužiteljice zajedno s prijedlogom za određivanjem privremene mjere kao nepravovremena.

II. Nalaže se tužiteljici da tuženicama pod 1) i 3) naknadi troškove parničnog postupka u iznosu 1.375,00 EUR te tuženiku pod 2) u iznosu 1.375,00 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je kćer pok. Zvonka Ninčevića i zakonski nasljednik istog. Ostavinski je postupak još u tijeku pred naslovljenim sudom pod posl. br. O-251/2009. Ostavinsku imovinu iza pok. Zvonka Ninčevića čine sljedeće nekretnine:

- 1. suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1) na nekretnini označenoj kao zk.č. br. 10479/2, upisanoj u zk. ul. 13049 k.o. Zadar,
- 1. suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1) na nekretnini označenoj kao zk.č. br. 273/.ZGR, upisanoj u zk. ul. 1780 k.o. Kukljica,
- 2. suvlasnički dio: 8/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-2), 4. suvlasnički dio: 18/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-4), 5. suvlasnički dio: 5/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5), 6. suvlasnički dio: 14/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6), 7. suvlasnički dio: 10/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7) na nekretnini označenoj kao zk.č. br. 10562/1, upisanoj u zk. ul. 13100 k.o. Zadar,
- 2. suvlasnički dio: 156/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-2) na nekretnini označenoj kao zk.č. br. 4779/3, upisanoj u zk. ul. 13131 k.o. Zadar,
- 7. suvlasnički dio nekretnine označene kao zk.č. br. 3895/3, upisane u zk. ul. 1773 k.o. Kukljica,
- nekretnine označene kao zk.č. br. 7993/5 i zk.č. br. 7993/10, upisane u zk. ul. 10872 k.o. Zadar,
- nekretnine označene kao zk.č. br. 7994/2, zk.č. br. 7994/3, zk.č. br. 7995, zk.č. br. 8001, zk.č. br. 8002/3, zk.č. br. 8002/4, zk.č. br. 8003/10, zk.č. br. 8003/11, zk.č. br. 8003/12, zk.č. br. 8003/13, zk.č. br. 8003/14, zk.č. br. 8003/15, upisane u zk. ul. 10837 k.o. Zadar,
- nekretnina označena kao zk.č. br. 7971/2, upisana u zk. ul. 2069 k.o. Zadar,
- 2. suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-2) na nekretnini označenoj kao zk.č. br. 4775/1, upisanoj u zk. ul. 1276 k.o. Zadar,
- nekretnina označena kao zk.č. br. 4775/2, upisana u zk. ul. 13515 k.o. Zadar,
- nekretnina označena kao zk.č. br. 5561/4, upisana u zk. ul. 835 k.o. Zadar, koja odgovara katastarskoj čestici broj 5561/4 GAŽENICE, KUĆA I DVORIŠTE, ukupne površine 604 m², upisane u posjedovni list broj 5692, k.o. Zadar.

Pok. Zvonko Ninčević je do svoje smrti bio vlasnik i posjednik navedenih nekretnina, a koje se u ovom trenutku nalaze u suposjedu tuženika. Sukladno odredbi čl. 17. st. 1. ZVDSP ostaviteljev posjed stvari i prava prelaze na njegove nasljednike zbog ostaviteljeve smrti i u njezinu času, onakvi kakvi su u tom času bili u ostavitelja. Prema odredbi stavka 2. tog članka kada su ostaviteljevi posjedi zbog njegove smrti prešli na dva ili više sunasljednika, svi su oni time postali suposjednici svakog pojedinog od tih posjeda, pa će ga tako izvršavati. Dakle na temelju nasljedničkog suposjeda svaki od suposjednika stupa u posjed stvari i prava koje je ostavitelj faktično držao u posjedu u trenutku smrti, zbog čega se ima smatrati da suposjednik izvršava posjed stvari i prava na isti način kako je to činio i ostavitelj. Kako navedene nekretnine između nasljednika pok. Zvonka Ninčevića još nisu raspoređene, oni su dakle smrću svog prednika postali njezini suposjednici, jer je smrću pok. Zvonka Ninčevića njegov posjed predmetne nekretnine kakav je bio, prešao po sili zakona na njegove zakonske nasljednike. Također, valja naglasiti da u ovoj situaciji s obzirom da ostavinski postupak još uvijek nije okončan, zakonski nasljednici se nalaze u nasljedničkoj zajednici koja je jedan od oblika zajedničkog vlasništva. Postojanje nasljedničke zajednice pretpostavlja to da nasljednici do diobe zajedničke stvari upravljaju i raspolažu nasljedstvom odnosno nasljedničkom zajednicom kao cjelinom zajednički, bez obzira na veličinu i vrijednost

njihovih nasljednih dijelova. S obzirom na navedeno, tužiteljica je dopisom od dana 22.11.2021. godine zatražila predaju u suposjed navedenih nekretnina od svakog od tuženika na način da joj se preda duplikat svih ključeva svih vrata navedenih nekretnina iz toč. II ove tužbe, i to najkasnije do 15.12.2021. godine. Na navedeno je traženje:

- I-tužena Marija Ninčević dopisom od dana 13.12.2021. godine, u bitnome odgovorila na način da odbija predaju duplikata ključeva, čime je izvršen čin smetanja suposjeda gore navedenih nekretnina.
- II-tuženik Branimir Ninčević je zaprimio predmetni dopis i to dana 25.11.2021. godine te nije do dana 15.12.2021. godine, kao ni do sastava ove tužbe predao duplikat ključeva tužiteljici, čime je izvršen čin smetanja suposjeda gore navedenih nekretnina.
- III-tuženica Tatijana Ninčević dopisom od dana 25.11.2021. godine, u bitnome odgovorila na način da odbija predaju duplikata ključeva, čime je izvršen čin smetanja suposjeda gore navedenih nekretnina. Slijedom navedenog, tuženici su protekom roka ostavljenog dopisom tužiteljice, odnosno s danom 15.12.2021. godine, izvršili smetanje posjeda, s obzirom da tužiteljici nisu predali duplikate ključeva za nekretnine navedene u toč. II. ove tužbe. Slijedom navedenog, tuženici su na navedeni način samovlasno smetali suposjed tužiteljice svojatajući si suposjed na navedenim nekretninama, pa tužiteljica podnosi ovu tužbu s prijedlogom da naslovljeni sud nakon provedenog postupka rješenje sadržaja kao u izreci.

2. U odgovoru na tužbu tuženik pod 2) navodi da je netočan navod tužiteljice da je ista zakonski nasljednik pok. Zvonka Ninčevića te je netočan navod da bi tuženik pod 2) bio u suposjedu nekretnina navedenih u dispozitivu tužbe. S obzirom da izreka rješenja glasi da su tuženici smetali tužiteljicu u suposjedu, ista je svakako trebala dostaviti dokaze da je ovaj neosnovani postupak pokrenut u roku od 30 dana od dana kad je smetani (tužiteljica) saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastaloga smetanja kako je i propisano odredbom čl. 21. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Ostavitelj Zvonko Ninčevića je preminuo dana 17. studenog 2008. godine, a trenutkom njegove smrti sav njegov posjed stvari i prava prešle su na njegove nasljednike pa je svakako odavno protekao prednje navedeni rok propisan odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, tako da se posjed tuženika ad.2 u potpunosti umirio. Isti osporava da bi ikada tužiteljica i bila u posjedu/suposjedu predmetnih nekretnina pa shodno tome ista nikako nije posljednji mirni posjednik te ju nitko niti nije mogao isključiti od dotadašnjeg suposjeda ili je bitno ograničiti u dotadašnjem načinu izvršavanja faktične vlasti kako je i propisano odredbom čl. 24. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Tužiteljica šikanozno pokreće ovaj postupak 13 godina nakon smrti ostavitelja te je očigledno kako je ova tužba, sve da je i osnovana, podnesena izvan prekluzivnog objektivnog roka. Ostavitelj Zvonko Ninčević je svojom imovinom raspolagao na način da je sačinio pisanu oporuku pred svjedocima dana 09. lipnja 2009. godine te Ugovorom o darovanju nekretnine u korist tužiteljice. Predmet oporučnog raspolaganja ostavitelja Zvonka Ninčevića su nekretnine navedene u dispozitivu tužbe koje su pripale tuženicima, a ne tužiteljici, pa je tužiteljica pokrenula parnični postupak protiv tuženika radi pobijanja pravne valjanosti oporuke ostavitelja pisane pred svjedocima od 09.06.2008., a koji predmet se vodi pod posl. br. P-2490/2021. Odredbom čl. 24. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima je propisano: Suposjednik nije ovlašten staviti zahtjev za zaštitu svoga suposjeda od smetanja koje je počinio njegov suposjednik ako bi za odlučivanje o tom zahtjevu bilo nužno raspravljati o njihovu pravnom odnosu. S obzirom da se u postupku pred ovim sudom pod brojem P-2490/2021 vodi radi tužiteljičinog pobijanja pravne valjanosti oporuke iz prednje citirane odredbe jasno proizlazi kako tužiteljica

nije ovlaštena staviti zahtjev za zaštitu svog suposjeda jer je u tijeku postupak kojim se razrješava pravni odnos stranaka, a koji je odlučan za ovaj postupak. Dakle, nesporno je da ova tužba protiv tuženika pod 2) podnesena protekom svih rokova, a nesporno je da tužiteljica nije niti dokazala da se tuženik nalazi u posjedu/suposjedu svih izrekom rješenja naznačenih nekretnina. Praksa najvišeg suda RH je u tom pogledu jasna jer je dužnost tužitelja dokazati da se tuženik nalazi u posjedu predmetnih nekretnina koja pravna stajališta su iznesena u predmetima broj Rev-1446/2008 i Rev-1089/2008. Iz činjeničnog opisa u tužbi i predloženih dokaza nije jasno kojim i kakvim ponašanjem je tuženik ad.2 doprinio ili eventualno počinio kakve radnje kojim bi došlo do nasilja prema tužiteljici s obzirom da isti nije s njom u kontaktu već preko 10 godina i ne zna gdje ista prebiva. Čime je tužiteljica dokazala ili učinila vjerojatnim da bi tuženik BRANIMIR NINČEVIĆ pokušao utjecati na svjedoke ili pokušao izvršiti nasilje nad njom? Tužiteljica u svojoj tužbi ne objašnjava u čemu bi se sastojalo navodno nasilje i kako bi se donošenjem privremene mjere takvo nasilje spriječilo. Tuženik također ističe kako su svi navodi tužiteljice koji upućuju na „nasilje“ vezani uz tuženicu pod 3) Tatjanu Lučić, a odnosi između tužiteljice i tuženice pod 3) nesporno su poremećeni no do takve situacije došlo je primarno uslijed postupaka same tužiteljice koja već više od desetljeća neosnovano kazneno proganja ovdje označene tuženike. Tužiteljica ne samo da nije dokazala da su tuženici postupali na nasilan način nego nije isto učinila ni vjerojatnim a što je standard kojeg sukladno Ovršnom zakonu treba zadovoljiti da bi se mogla donijeti privremena mjera. Pred ovim sudom se već vodio postupak pod posl. br. R1-200/2018 po prijedlogu tužiteljice protiv ovdje označenih tuženika kao protustranake gdje je ista u svom prijedlogu zahtijevala da se za predmetne nekretnine postavi privremeni skrbnik ostavine, a koji postupka je tužiteljica bila pokrenula 15.06.2018. godine, gdje je ista slala dopise društvima MULLER TRGOVINA ZAGREB d.o.o. još 14.02.2019. godine i društvu ALGEBRA d.o.o. kojem je slala dopis dana 18.01.2019. godine. U predmetnim dopisima ista je bezuvjetna tražila od spomenutih trgovačkih društava isplatu iznosa do ¼ dijela zakupnine/najamnine te zahtjev za davanjem predmetnih nekretnina u njezin posjed. Dakle, nesporno je vidljivo da tužiteljica nikada nije niti bila u posjedu predmetnih nekretnina pa niti je stoga mogla biti smetana, a nesporno je i kako je već spomenuto da je ista u potpunosti prekludirana u podnošenju ove tužbe. Tužiteljica protiv ovdje označenih tuženika već preko 10 godina podnosi razne kaznene prijave i pokreće razne parnične i izvanparnične postupke protiv istih, a sve iz iste činjenične osnove navedene u ovoj tužbu, gdje ista redom biva odbijana u svim svojim zahtjevima, a tuženici bivaju oslobođeni u kaznenim postupcima koje je tužiteljica inicirala. Predlaže odbiti tužbu i postavljene tužbeni zahtjev te prijedlog kao neosnovan.

2.1. Tužena pod 1) u odgovoru na tužbu navodi da u konkretnom slučaju pok. Zvonko Ninčević je oporučno rasporedio svoju imovinu i to oporukom od 09. lipnja 2008. godine, pa tužiteljica kao zakonska nasljednica časom smrti ostavitelja pok. Zvonka Ninčević nije stupila u njegova prava i obveze jer oporučno nasljeđivanje isključuje zakonsko. Prema odredbi čl.135 Zakona o nasljeđivanju ostavinu umrle osobe u času njezine smrti po sili zakona prelazi na njezine nasljednike. Oporučno nasljeđivanje ima prednost pred zakonskim a što znači da u slučaju kad postoje oporučni nasljednici ostavina prema čl.135 Zakona o nasljeđivanju prelazi na oporučne nasljednike .Ovo i u slučaju kad je osporena pravovaljanost oporuke, s time što je u tom slučaju nasljedno pravo oporučnih nasljednika neizvjesno sve dok se ne utvrdi pravovaljanost oporuke. Ukoliko se utvrdi da je oporuka pok. Zvonka Ninčević pravovaljana njihovo neizvjesno pravo postaje konačno, a ukoliko se oporuka proglašeni ništavom tek tada dolazi u obzir

zakonsko nasljeđivanje. Dok oporuka nije proglašena ništavom, a u konkretnom slučaju nije proglašena, iako je pokrenut postupak od strane ovdje tužiteljice da se utvrdi ništavom oporuka pok. Zvonka Ninčević od dana 09.06.2008 godine jer je tužiteljica upućena na pokretanje parnice s obzirom da je osporila valjanost oporuke, a da još nije utvrđena ništavom potvrđuje i ukinuta odluka Županijskog suda u Velikoj Gorici, posl. broj GŽ – 274/2021 od 08. prosinca 2021. godine kojom je ukinuta Presuda Općinskog suda u Zadru , posl.broj P – 2280 /18 od 31.12.2020 godine to su tuženi ad/1 do ad/3 i dalje oporučni nasljednici pok. Zvonka Ninčević. Dakle, ostavina pok. Zvonka Ninčević u času njegove smrti nije prešla na tužiteljicu već je prešla na tuženike ad/1 do ad/3, tako da tužiteljica po osnovi prava nasljeđivanja nema prava tražiti predaju nekretnina u suposjed . Tek ukoliko bude utvrđeno da je oporuka pok. Zvonka Ninčević temeljem koje nasljeđuju tuženi ad/1 do ad/3 ništava, tužiteljica bi tek tada stekla kao zakonski nasljednik nekretnina ovlaštenje da traži njihovu predaju u suposjed. Pokraj prednje navedenoga treba navesti da prethodno treba utvrditi i što to predstavlja ostavinu pok. Zvonka Ninčević. U trenutku podnošenja tužbe tužiteljice iz svih prednje navedenih razloga, tužba tužiteljice je potpuno neosnovana i ne pripadaju joj ovlaštenja koja traži jer nije nasljednica iza pok. Zvonka Ninčević jer je isti oporučno raspolagao. Tužiteljica je u cijelosti izvela pogrešne zaključke iz dopisa upućenog od strane tužene ad/1, a koji je i više nego jasan i jasno joj daje do znanja da oporučno nasljeđivanje isključuje zakonsko nasljeđivanje , kao i upućuje na prethodna pitanja. Nadalje, s obzirom da je pok. Zvonko Ninčević umro u 2008 godini a da je dopis tužiteljica uputila dana 22.11.2021 godine po kojoj bi joj navodno bio smetan suposjed , a na opisani način joj i nije mogao biti smetan (iz navedenih razloga navedenih u ovom odgovoru) i koji navodno ne bi izvršavala od 2008 godine (14 godina nakon smrti pok. Zvonka Ninčević) jasno je da joj nikakav suposjed nije smetan , niti ga je imala a niti je časom pok. Zvonka Ninčević isti prešao na nju jer zakonsko nasljedstvo nije u konkretnom slučaju došlo u primjenu. Stoga, sukladno čl. 17 st. 1 ZVDSP posjed stvari i prava nije mogao prijeći na tužiteljicu jer je oporukom pok. Zvonko Ninčević nije odredio za svoju nasljednicu, a u čemu tužena ad/1 smatra proizlazi i čitav motiv za bjesomučno obijesno parničenje tužiteljice i još jednu u nizu njenu tužbu ili kaznenu prijavu koju podiže protiv tuženih. Prema tome na konkretan slučaj se ne primjenjuje ni odredba st. 2 čl. 17 ZVDSP –a. Nadalje , dostavljena dokumentacija od strane tužiteljice ne samo da se ne odnosi na ovaj konkretan slučaj, nego njene insinucije da bi tuženi pod 1), 2) i 3) pokušali utjecati na svjedoke, vršili nasilje nad oštećenicom nemaju nikakva uporišta u stvarnosti, kao i njene prijave podnesene protiv tužene pod 3) na koje se poziva u ovoj tužbi ne samo da nisu od utjecaja na ovaj slučaj, nego su samo jedan od pokušaja neosnovanog terećenja tuženih pod 1), 2) i 3) od strane tužiteljice. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

2.2. Tužena pod 3) u odgovoru na tužbu navodi istovjetno kao tužena pod 1) i predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u rješenje broj: O-251/2009 (l.s. 9-13), zk izvatke (l.s. 14-30), dopis pun. tužiteljice tuženicima (l.s. 32-33), prepisku e mail i poruka (l.s. 51-99), dopise trgovine Muller i društva Algebra (l.s. 122-124), oporuku Zvonka Ninčevića od 9. lipnja 2008. (l.s.167-169), rješenje Psp-77/22 (l.s. 286-297), saslušane su stranke na ročištu od dana 27. rujna 2023. (l.s. 396-400), saslušan je svjedok Tomislav Opačak i stranke na ročištu od dana (l.s. 418-425), fotografije (l.s. 487-528), održan je očevid na licu mjesta dana 29. rujna 2025. (l.s. 585-588), skice

sudskog očevida s fotografijama (l.s. 598-617) i u prvostupanjsku presudu broj: P-2490/2021.

4. Tužba je nepravovremena.

5. Predmet spora zahtjev je tužiteljice da se utvrdi kako su je tuženici smetali u mirnom posjedu nekretnina precizno označenih u izreci rješenja na način da joj nisu uručili duplikate ključeva svih vrata nekretnina te traži predaju u suposjed i zabranu svakog daljnjeg takvog ili sličnog smetanja ubuduće.

6. Nije sporno između stranaka da je otac tužiteljice i tuženika pod 2) i 3), a muž tuženice pod 1) Zvonko Ninčević umro 17. studenog 2008. godine. Također je nesporno da su stranke rješenjem suda od dana 17. studenoga 2011. upućene na parnicu radi pobijanja pravne valjanosti oporuke ostavitelja i utvrđenje bračne stečevine. Nesporno je i da tužiteljica nije u su/posjedu utuženih nekretnina.

7. Tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena je dana 23. prosinca 2021. godine i to nakon što je tužiteljica uputila dopis tuženicama radi predaje u suposjed predmetnih nekretnina dana 22. studenoga 2021. godine. Tužiteljica svoje pravo na suposjed temelji na nasljedničkom posjedu.

7.1. Nasljednički posjed nastaje i postoji samo zato da se ne bi stvorila praznina u posjedovanju. Kroz nasljednički se posjed održava kontinuitet ostaviteljevog posjeda, ali nasljedni posjed nije faktičan, nego je idealan, znači postoji mogućnost da tu faktičnu vlast uspostavi poduzimanjem posjedovnih čini i to će se zbiti kada nasljednički posjednik počne izvršavati posjedničke čini na premetu posjedovanja. Nasljednik neće postupiti samovlasno ako poduzme odgovarajuće posjedovne čini pod pretpostavkom da je zaista ostaviteljev nasljednik i da poduzimanjem posjedovnih čini ne zadire ni u čiji tuđi posjed odnosno ni u čiji suposjed. Poduzimanjem posjedovnog čina nasljednik uspostavlja svoju faktičnu vlast čime pretvara svoj nasljednički posjed i u faktični posjed.

8. Tuženici su istaknuli prigovor prekluzije. Nadalje, osporavaju tužiteljici pravo na suposjed smatrajući da ista nije nasljednica nekretnina koje su predmet spora jer su iste oporukom Zvonka Ninčevića pripale njima. Također su osporavali da bi i sami (dijelom) bili posjednici međutim su u tijeku stranačkih saslušanja tuženici ovu činjenicu praktički učinili nespornom, dakle da jesu u posjedu bilo kao posredni ili neposredni posjednici, što znači da ili sami koriste prijeporne nekretnine ili su ih dali u zakup/najam drugim osobama.

9. Naime, tužena pod 1) Marija Ninčević u saslušanju u bitnome navodi da nakon smrti supruga nitko ne nastavlja raspolagati s ključevima i prostorima, osim nje same. Mora reći da neke od nekretnina koje su predmet postupka nemaju vrata i ključeve, a druge imaju. Negdje 2011. godine obolila je pa je pozvala kćer Tatijanu i Branimira i rekla im da ću im predati nekretnine po oporuci pok. supruga da raspolažu s njima, pa sam im tako predala ključeve istih. Potom je nazvala i kćer Sandi, kako bi i njoj rekla da joj želi predati ključeve nekretnina, ali samo onih koje su joj pripale po oporuci supruga. Ona je to odbila, a Tatijani i Branimiru je predala nekretnine.

9.1. Tuženik pod 2) Branimir Ninčević ističe da su nekretnine bile u posjedu njegove majke nakon smrti pok. oca i ništa se u tom smislu nije promijenilo do 2011.-2013. Ona je tada predala njima ključeve nekretnina, kao i ugovore vezano za one nekretnine koje su bile u zakupu i to po oporuci, onako kako je bila volja pok. oca. Tužiteljica da je i puno prije dopisa iz 2021. tražila od njega da joj preda te nekretnine u suposjed.

9.2. Tužena pod 3) Tatijana Ninčević navodi da su sve navedene nekretnine bile u vlasništvu i posjedu Zvonka i Marije Ninčević u trenutku njegove smrti. Nakon toga one su u posjedu trećih osoba po oporuci pok. Zvonka i pravo plodouživanja ima Marija Ninčević koja je po tom zasnivala ugovorne odnose s trećim osobama vezano za nekretnine koje se mogu gospodarski iskorištavati. Dvije ili tri godine nakon očeve smrti brat i ona su preuzeli plodouživanje tih nekretnina po oporuci. Tako da i dalje raspolažu s tim nekretninama u smislu da zasnivaju pravne odnose s trećim osobama u smislu gospodarskog iskorištavanja, sve sukladno podjeli iz oporuke. I ona i ostali tuženici primaju na taj način zakupnine.

10. Tužiteljica u iskazu navodi da su nekretnine iz tužbenog zahtjeva bile ranije u vlasništvu i posjedu pok. oca Zvonka Ninčevića do njegove smrti u studenom 2008. Njega su naslijedili ona i tuženici. Nakon njegove smrti je dolazila na dogovor kod ostalih tuženika i nasljednika te tražila suposjed na tim nekretninama, međutim oni to nisu htjeli. Bilo je više pokušaja. Sve troje tuženika su suposjednici ovih nekretnina i vrše suposjed prema oporuci pok. Zvonka. Kada je tražila suposjed istih, jednostavno su joj rekli "ti bi sve, je li tako, a tata ti nije ništa ostavio". Ne zna koje je godine to bilo. Sve ove nekretnine su ograđene, iznajmljene su trećima, a ostali nasljednici, ovdje tuženici ih iznajmljuju trećima preko firmi. Tuženici koriste nekretnine onako kako su raspoređene oporukom pok. Zvonka. Tvrdi da nije prije 22. studenog 2021. poslala dopis tuženicima kojim traži suposjed konkretnih nekretnina.

11. Analizom i ocjenom stranačkih iskaza sud primjećuje da su stranke suglasne u tvrdnjama da nakon smrti ostavitelja 2008. godine, negdje 2011., dolazi do stupanja u isključivi posjed svih utuženih nekretnina od strane tuženika (bilo posredan bilo neposredan) upravo na način kako je to pok. Zvonko rasporedio svojom oporukom. Potom dolazi do pregovora i pokušaja dogovora koji su bili bezuspješni te u konačnici dopisa iz studenog 2021. i tužbe iz prosinca 2021. godine.

12. Na očevidu održanom dana 29. rujna 2025. identificirane su utužene nekretnine te je utvrđeno da tužiteljica nije u posjedu ijedne od pregledanih već su iste u posjedu drugih osoba. Također je utvrđeno da tužiteljica ne raspolaže s ključevima odnosno nije joj omogućen pristup nekretninama.

Iz samog tijeka očevida, a dovodeći ga u vezu sa svim stranačkim iskazima nedvojbeno se može zaključiti da tužiteljica nije u su/posjedu predmeta spora dugi niz godina odnosno da posjed nikada nije ni stekla jer je vlasnik i posjednik bio pok. Zvonko sa suprugom Marijom, nakon njegove smrti posjednicom se (nakon provedenog dokaznog postupka) ima smatrati tužena pod 1), a potom negdje 2011. tuženici od 1) do 3) sukladno rasporedu u oporuci ostavitelja.

13. Prema članku 21. stavak 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 - dalje: ZV) pravo na zaštitu posjeda prestaje

protekom roka od 30 dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastanka smetanja.

Tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena je 23. prosinca 2021. godine, pa ovaj sud nalazi utvrđenim da tužba kojom se traži sudska zaštita zbog smetanja posjeda u odnosu na navedeni čin smetanja opisan u tužbi nije podnesena u zakonskom roku propisanom odredbom čl. 21. st. 3. ZV.

13.1. Naime, stranke suglasno navode da je bilo pregovora i pokušaja dogovora nakon Zvonkove smrti međutim nisu okončani uspješno jer je tužiteljica tražila trećinu na što tuženici nisu pristajali držeći se oporuke pa tužiteljica podnosi tužbu radi osporavanja pravne valjanosti takve oporuke koja je zavedena pod poslovnim brojem: P-2280/18 (novi broj: P-2490/2021), što je utvrđeno uvidom u e spis kao i da je datum početka procesa bio 5. siječnja 2012. godine. Postupak još nije pravomoćno okončan, a u prvom stupnju tužiteljica je izgubila.

13.2. Ono što je bitno za ovu parnicu jest neupitno utvrđena činjenica da je najkasnije u siječnju 2012. godine, kada tužiteljica tuži zbog oporuke, ista saznala za čin smetanja i počinitelje, a motrište je suda da je to bilo i ranije jer je Zvonko umro 2008. godine nakon čega tužiteljica bezuspješno pokušava doći do suposjeda prijepornih nekretnina. U odnosu na nasljednički posjed na koji se ista poziva za ponoviti je da nasljednički posjed održava kontinuitet ostaviteljevog posjeda, ali nasljednički posjed nije faktičan, nego je idealan. Kada nasljednički posjednik počne izvršavati posjedničke čini uspostaviti će faktičnu vlast. U konkretnom slučaju uspostavljena je faktična vlast, ali isključivo od strane tuženika, ne i tužiteljice s čime joj je i prestao nasljednički idealni posjed pa sigurno od 2012. godine ista nije posljednja mirna su/posjednica predmetnih nekretnina.

14. Nadalje, sukladno članku 282. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 117/2003, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje: ZPP) nakon prethodnog ispitivanja tužbe sud donosi rješenje kojim se tužba odbacuje ako utvrdi da je rješavanje tužbenog zahtjeva ne ide u sudsku nadležnost ili da je tužba podnesena nepravodobno, ako je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe (članak 21. stavak 3. ZV).

14.1. Kako pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od 30 dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastanka smetanja trebalo je odbaciti tužbu kao nepravovremenu.

15. Istovjetno je trebalo odlučiti i s prijedlogom za određivanje privremene mjere jer dijeli pravnu sudbinu glavnog zahtjeva.

16. Svjedočki iskaz Tomislava Opačka sud cijeni kao pristran, subjektivan i osobno motiviran potrebama tužiteljice u sporu jer će se eventualni uspjeh u parnici ekonomski pozitivno odraziti i na njegov imovinski status s obzirom da se radi o suprugu tužiteljice. Dopisi trgovina Muller i društva Algebra samo potvrđuju nespornu činjenicu da su ove tvrtke u neposrednom posjedu dijela utuženih nekretnina.

17. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, a trošak priznat tuženicima sastoji se od zastupanja istih po punomoćnicima iz redova odvjetnika i to jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 250 bodova (Tbr. 7. toč. 2. – četiri radnje) sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova

za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22) s tim da vrijednost svakog boda iznosi 2,00 EUR što iznosi 500,00 EUR te uz PDV od 25% iznosi 625,00 EUR.

Tuženicima je dodatno priznat trošak zastupanja na ročištima od 29.8., 27.9., 23.10., 12.12.2023., 29.9.2025. i 11.3.2025. od po 50 bodova – 600,00 EUR što uz PDV od 25% iznosi 750,00 EUR – sveukupno 1.375,00 EUR svakome.

U Zadru, 9. travnja 2026.

Sudac

Sonja Miljak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka istog. Žalba se podnosi putem ovog suda za u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranku.

Dna:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženicima po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-30886-50518**

Kontrolni broj: **00a9d-c20fe-06dc3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.